

**ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการออมและการจัดการการเงินส่วนบุคคล
ของบุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร**
**Relationship between Saving Factor and Personal Financial Management
of Working-age People in Bangkok**

กัญญ์วรา เวียงถานะ¹, ผศ.ดร.อรไท ชั่วเจริญ²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของบุคคลวัยทำงาน (2) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านการออมของบุคคลวัยทำงาน (3) เพื่อศึกษาการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคคลวัยทำงาน (4) เพื่อเปรียบเทียบการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และ (5) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการออม และการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ บุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามที่ประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านการออม และการจัดการการเงินส่วนบุคคล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที การวิเคราะห์ความแปรปรวน และการวิเคราะห์การถดถอย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ (1) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เพศหญิง อายุ 15 - 25 ปี ระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,000 – 30,000 บาท ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน (2) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์การออมเพื่อไว้ใช้ในยามฉุกเฉิน รูปแบบการออมเงินแบบเงินฝากออมทรัพย์ / เงินฝากประจำ จำนวนเงินที่ออมในแต่ละเดือน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 4,000 บาท และจำนวนเงินออมที่มีในปัจจุบัน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 100,000 บาท (3) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล ด้านวัตถุประสงค์การจัดการการเงินส่วนบุคคล ด้านรูปแบบการจัดการการเงินส่วนบุคคล ด้านการวางแผนการจัดการการเงินส่วนบุคคล และด้านปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคล (4) กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศและอายุแตกต่างกันจะมีผลต่อภาพรวมการจัดการการเงินส่วนบุคคลที่ไม่แตกต่างกัน ส่วนระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพแตกต่างกันจะมีผลต่อภาพรวมการจัดการการเงินส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (5) ปัจจัยด้านการออม ได้แก่ วัตถุประสงค์ของการออมเงิน รูปแบบ

การออมเงิน จำนวนเงินที่ออมในแต่ละเดือน และ จำนวนเงินออมที่มีในปัจจุบัน มีความสัมพันธ์กับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากผลการวิจัยทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการออมเงินและการจัดการการเงินส่วนบุคคล ดังนั้นผลของการวิจัยครั้งนี้จึงเป็นประโยชน์ต่อบุคคลวัยทำงาน และสามารถนำผลการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางการจัดการการเงินส่วนบุคคลในชีวิตประจำวันได้ เพื่อให้การจัดการมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด

คำสำคัญ : การจัดการการเงินส่วนบุคคล, ปัจจัยด้านการออม, ความสัมพันธ์

¹ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

² อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ABSTRACT

The purposes of the research are (1) studying personal factor of working age, (2) studying the saving factor of working-age, (3) studying the personal financial management of working-age, (4) comparing the personal financial management of working-age in Bangkok classified by personal factor, and (5) studying the relationship between economizing factor and personal financial management of working-age people in Bangkok. The sample of this research consist of working-age people in Bangkok. The instruments used in this research are the questionnaire that include with 3 part; the personal factor, the economizing, and the personal financial management. The descriptive statistics are applied for data analysis including frequency of distribution, Percentage, Mean, Standard Deviation, t-test, Analysis of variance, and the Regression analysis.

The research revealed that; (1) most of the respondents are female, aged around 15-25 years, with bachelor's degree, average salary 15,000-30,000 baht, and working in the private company, (2) Most of respondents had the purpose of saving for emergency, the amount of saving each month are around 4,000 baht and the amount of saving are equal or less than 100,000, (3) High level of opinion from the respondents are the personal economizing management knowledge, the objective of personal finance management, and the factor and the plan that are affected to personal finance management, (4) The sample that is not the same gender and ages will have different effects on the personal finance management. Education, salary, and occupations had a statistically different effect on the personal finance management overall at the 0.05, (5) the economizing factors are the objective of saving, saving model, the amount of saving in each month, and the amount of savings currently available had the statistically significant correlation with the personal finance management of working-age people in Bangkok at the 0.05.

From the research results had shown the relationship between the personal economizing and the personal finance management. Therefore the results of this research are beneficial for working-age people for using as a guideline to manage the personal finances in daily life for the most effective of benefits.

Keywords : Personal Financial Management, Saving Factor, Relationship

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การดำเนินชีวิตประจำวันของประชาชนส่วนใหญ่ มักจะมีเรื่องของรายได้ และค่าใช้จ่ายเข้ามาเกี่ยวข้อง ดังนั้นจึงเกิดปัญหาตามมาในเรื่องของการใช้จ่ายอย่างไรให้เพียงพอกับรายได้ที่ได้รับมา และยังสามารถแบ่งเก็บเงินจากรายได้เป็นเงินออมไว้สำหรับใช้จ่ายในอนาคต ไม่ว่าจะเป็นการเก็บเงินออมไว้เป็นเงินสำรองในกรณีฉุกเฉิน หรือเก็บไว้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ต่างๆ ที่วางไว้ ก็จำเป็นที่จะต้องมีการจัดการการเงินอย่างเหมาะสม และพร้อมรับมือกับปัญหาที่จะเกิดขึ้น เช่น การระบาดของโรค Covid-19 ที่ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจไปทั่วโลก เช่น การระบาดของโรค Covid-19 ที่ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจไปทั่วโลก ก็เป็นปัญหาที่ทำให้บริษัท หรือองค์กรหลายแห่งต้องลดปริมาณกำลังการผลิต ลดจำนวนพนักงาน หรือปิดตัวลง ด้วยเหตุนี้จึงส่งผลกระทบต่อไปยังประชาชนเป็นจำนวนมากที่ต้องว่างงาน หรือออกจากงาน ในช่วงการระบาดของโรค Covid-19 ทำให้ประชาชนส่วนใหญ่ประสบปัญหาการขาดแคลนรายได้ แต่ก็ยังมีรายจ่ายที่ยังจำเป็นต้องจ่ายเหมือนเดิม หรือมากขึ้นกว่าเดิม จึงทำให้ประชาชนเป็นจำนวนมากประสบปัญหาด้านการเงิน

การจัดการการเงินส่วนบุคคล และการออมเงิน มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของประชาชนเป็นอย่างมาก และจากปัญหาการระบาดของโรค Covid-19 ที่เกิดขึ้นตั้งแต่ช่วงปลายปี พ.ศ. 2562 จนถึงปัจจุบัน (พ.ศ. 2565) ที่เป็นระยะเวลายาวนานกว่า 2 ปี ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจทั่วทั้งโลกอย่างต่อเนื่อง ทางผู้วิจัยจึงเห็นว่าประชาชนควรตระหนักถึงการจัดการการเงินส่วนบุคคล และการออมเงิน เพื่อป้องกันปัญหาด้านการเงินที่จะเกิดขึ้นในอนาคตข้างหน้า และยังสามารถวางแผนการเงินในอนาคต เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ส่วนบุคคลได้อีกด้วย การจัดการการเงินส่วนบุคคล ควรที่จะศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล กำหนดวัตถุประสงค์การจัดการการเงินส่วนบุคคล กำหนดรูปแบบการจัดการการเงินส่วนบุคคล การวางแผนการจัดการการเงินส่วนบุคคล และศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคล เพื่อให้มีการจัดการการเงินส่วนบุคคลที่มีประสิทธิภาพ ส่วนการออมเงิน ก็ควรที่จะมีการกำหนดวัตถุประสงค์ของการออมเงิน รูปแบบการออมเงิน สัดส่วนการออมเงิน และความถี่ในการออมเงิน เพื่อเพิ่มแรงจูงใจในการออมเงิน ให้กับผู้ออมเงินเอง หากมีทั้งการจัดการการเงินส่วนบุคคลที่มีประสิทธิภาพ และมีการออมที่ดี ก็จะทำให้รับมือกับปัญหาที่เกิดขึ้นได้ดีขึ้น และมีความพร้อมเมื่อถึงเวลาที่ต้องใช้จ่ายเงิน

ดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าการจัดการการเงินส่วนบุคคลและการออมเงินเป็นเรื่องสำคัญ ผู้วิจัยจึงตั้งใจศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการออม และการจัดการการเงินส่วนบุคคลของ

บุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อประโยชน์ในการวางแผนการเงินทั้งด้านการออมเงินและการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของบุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านการออมของบุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร
4. เพื่อเปรียบเทียบการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการออม และการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน จะส่งผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลที่ต่างกันของบุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร
2. ปัจจัยด้านการออมมีความสัมพันธ์ กับ การจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการออม และการจัดการการเงินส่วนบุคคล

ปัจจัยด้านการออม ได้แก่

1. วัตถุประสงค์ของการออมเงิน
2. รูปแบบการออมเงิน
3. จำนวนเงินออมในแต่ละเดือน
4. จำนวนเงินออมที่มีในปัจจุบัน

การจัดการการเงินส่วนบุคคล ได้แก่

1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล

2. วัตถุประสงค์การจัดการการเงินส่วนบุคคล
3. รูปแบบการจัดการการเงินส่วนบุคคล
4. การวางแผนการจัดการการเงินส่วนบุคคล
5. ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคล

2. ขอบเขตด้านประชากรการวิจัย

บุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร อายุ 15 -59 ปี จำนวน 4,882,406 คน เป็นแรงงาน ทั้งในระบบและนอกระบบ เขตกรุงเทพมหานคร (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2564) และกลุ่มตัวตัวที่ใช้จำนวน 400 คน โดยคำนวณจากสูตรของ ทาโรยามาเน่ (Yamane,1973)

3. ขอบเขตด้านระยะเวลาเก็บข้อมูล

ระยะเวลาเก็บข้อมูล เดือนเมษายน - กรกฎาคม 2565

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิชัย รูปขำดี (2542) ได้ให้ความหมายของคำว่า การบริหาร (Administration) และ การจัดการ (Management) มีที่มาในเชิงพัฒนาการขององค์ความรู้ที่แตกต่างกัน แต่ปัจจุบันได้มีการกำหนดองค์ความรู้ ทั้งสองด้านมาผสมผสาน และประยุกต์เข้ากับองค์ความรู้ใหม่ จึงทำให้ทั้งสองคำนี้มีความหมายเช่นเดียวกัน และสามารถใช้แทนกันได้ เพียงแต่ความนิยมคุ้นเคยหรือความนึกคิดเชิงภาษาที่แตกต่างกันไปบ้างเท่านั้น กล่าวคือ มินัย (Sense) ที่แตกต่างกัน

สุขใจ น้ำผุด (2545) ได้กล่าวไว้ว่า การบริหารการเงินบุคคลหมายถึง การบริหารทรัพยากรทางการเงินที่บุคคลมีอยู่หรือได้มา (Personal Financial Resources) ให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้อย่างดีที่สุดคือ ให้เขาได้รับความมั่งคั่งสูงสุดอันจะนำมาซึ่งความผาสุกและความมีเสถียรภาพทางการเงินของบุคคล

ณัฐฐาวรี ศรีวัฒนไชย (2563) กล่าวว่า การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลที่ดีจะเป็นตัวกำหนด ทิศทางและการตัดสินใจทางการเงิน เพื่อให้สามารถบรรลุถึงเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการได้ หากบุคคลใด เริ่มต้นการวางแผนทางการเงินเร็ว มีการปฏิบัติตามอย่างมีวินัย และสม่ำเสมอ บุคคลนั้นก็จะเข้าใจความ มีอิสรภาพทางการเงินได้มากขึ้น โดยการวางแผนทางการเงินที่สำคัญ ควรเริ่มปฏิบัติ ดังนี้ (1) การวางแผน การออมบุคคล (2) การวางแผนการลงทุน (3) การวางแผนบริหารความเสี่ยง (4) การวางแผนภาษีเงินได้

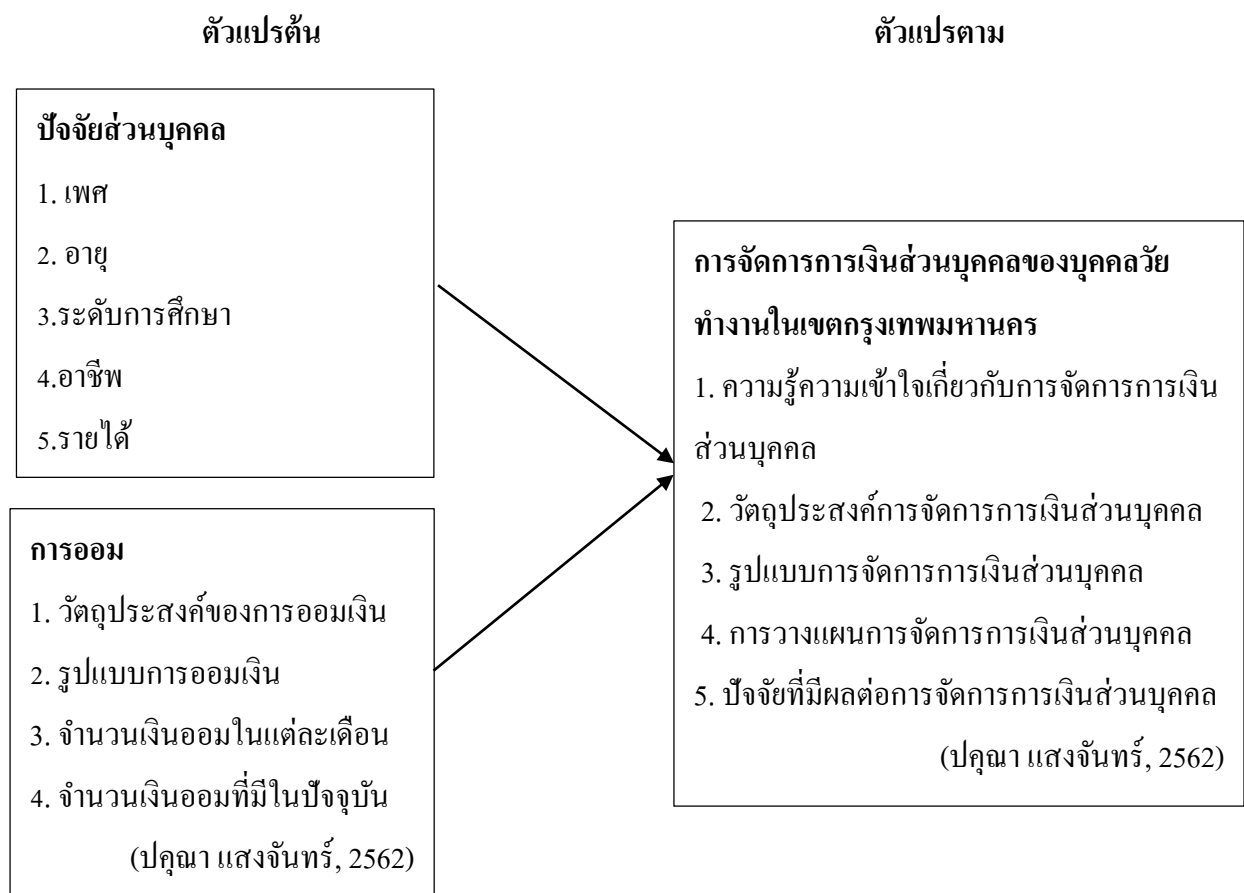
ชัยวัฒน์ ปัญจพงษ์และณรงค์ เทียนสงค์ (2521) ประชากรศาสตร์ (Demography) หมายถึง แนวคิดที่ เกี่ยวข้องกับประชากร มีรากฐานของคำศัพท์ภาษากรีก มาจากคำว่า “Demo” หมายถึง “People” ที่แปลว่า

ประชากร หรือประชาชน และคำว่า “Graphy” หมายถึง “Description” มีความหมายว่า ลักษณะ ซึ่งการนำคำศัพท์ทั้งสองมารวมกัน ก็จะได้ความหมายว่า วิชาที่เกี่ยวกับประชากร

เกษมศรี ปุชนิย์วงศ์ (2558) ได้กล่าวว่า การออมเป็นกิจกรรมทางเศรษฐกิจ หมายถึง ส่วนหนึ่งของรายได้ปัจจุบันที่ไม่ได้ใช้จ่ายไปเพื่อการบริโภค หากแต่เก็บไว้โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการใช้จ่ายต่าง ๆ ในอนาคต หรือการนำเงินออมไปลงทุนเพื่อหาผลประโยชน์ตอบแทน ในทางเศรษฐศาสตร์แบ่งการออมของ ประเทศออกเป็น การออมภาครัฐและการออมภาคเอกชน โดยที่การออมภาคเอกชนแบ่งออกเป็น การออมภาคธุรกิจ และการออมภาคครัวเรือน การออมของประชาชนทั่วไปจัดเป็นการออม ภาคครัวเรือนในทางเศรษฐศาสตร์

วิธีดำเนินการวิจัย

กรอบแนวคิด

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการออมและการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร การศึกษางานวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษางานวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อนำข้อมูลที่ได้หลังการเก็บรวบรวมข้อมูลไปทำการวิเคราะห์ เพื่อใช้ในการตอบปัญหาของการศึกษางานวิจัยครั้งนี้ โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษา ค้นคว้าข้อมูล และทบทวนวรรณกรรม แนวคิด ทฤษฎี ภาระงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ เพื่อกำหนดกรอบแนวคิด วัตถุประสงค์ และสมมติฐานของการวิจัย ที่แสดงให้เห็นถึงตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ และให้ความหมายของนิยามศัพท์เฉพาะ เพื่อนำไปสร้างแบบสอบถามในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ได้กำหนดไว้ โดยในการสร้างแบบสอบถามนั้น ได้มีการตั้งข้อคำถามที่ครอบคลุมถึงตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา และนิยามศัพท์เฉพาะ ที่ได้ให้ความหมายไว้ แบบสอบถามครั้งนี้ ได้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ 1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม 2. ปัจจัยด้านการออมของบุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร 3. การจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ คือ บุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร อายุ 15 -59 ปี จำนวน 4,882,406 คน เป็นแรงงานทั้งในระบบและนอกระบบ เขตกรุงเทพมหานคร (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2564) และได้กำหนดกลุ่มตัวอย่าง โดยคำนวณจากการใช้สูตรของ ทาโรยามานะ Yamane (1973) โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นที่ 95% และค่าความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้ที่ 0.05 หรือคิดเป็นค่าความคลาดเคลื่อนที่ 5% ได้จำนวน 400 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ตัวแปรอิสระประกอบด้วย ด้านปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ และด้านการออม ได้แก่ (1) วัตถุประสงค์ของการออมเงิน (2) รูปแบบการออมเงิน (3) สัดส่วนการออมเงิน และ (4) ความถี่ในการออมเงิน ส่วนตัวแปรตาม คือ การจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ (1) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล (2) วัตถุประสงค์การจัดการการเงินส่วนบุคคล (3) รูปแบบการการจัดการการเงินส่วนบุคคล (4) การวางแผนการจัดการการเงินส่วนบุคคล และ (5) ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคล

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ สามารถแบ่งได้เป็น 2 ส่วน ได้แก่ (1) การวิเคราะห์แบบสอบถาม เป็นการวิเคราะห์ ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านการออม และการจัดการการเงินส่วนบุคคล โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) การหาร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และ (2) การวิเคราะห์สมมติฐาน เป็นการวิเคราะห์เพื่อแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม ที่เป็นอิสระต่อกันด้วย t-test และเปรียบเทียบมากกว่า 2 ตัวแปรด้วย ANOVA (F-test) และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้วย Regression Analysis

ผลการวิจัย

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เพศหญิง อายุ 15 - 25 ปี ระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,000 – 30,000 บาท ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน
2. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์การออมเพื่อไว้ใช้ในยามฉุกเฉิน รูปแบบการออมเงินแบบเงินฝากออมทรัพย์ / เงินฝากประจำ จำนวนเงินที่ออมในแต่ละเดือน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 4,000 บาท และจำนวนเงินออมที่มีในปัจจุบัน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 100,000 บาท
3. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล ด้านวัตถุประสงค์การจัดการการเงินส่วนบุคคล ด้านรูปแบบการจัดการการเงินส่วนบุคคล ด้านการวางแผนการจัดการการเงินส่วนบุคคล และด้านปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคล
4. กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ และอายุแตกต่างกันจะมีผลต่อภาพรวมการจัดการการเงินส่วนบุคคลที่ไม่แตกต่างกัน ส่วนระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพแตกต่างกันจะมีผลต่อภาพรวมการจัดการการเงินส่วนบุคคลที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
5. ปัจจัยด้านการออม ได้แก่ วัตถุประสงค์ของการออมเงิน รูปแบบการออมเงิน จำนวนเงินที่ออมในแต่ละเดือน และ จำนวนเงินออมที่มีในปัจจุบัน มีความสัมพันธ์กับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการออมและการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถอภิปรายผล และอ้างอิงจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการศึกษาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 15 - 25 ปี ระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,000 – 30,000 บาท ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ซึ่งสอดคล้องกับ ปุณณา แสงจันทร์ (2562) เรื่อง การจัดการการเงินส่วนบุคคลที่มีประสิทธิภาพมีผลต่อ

พฤติกรรมการออมเงินที่มีประสิทธิผลของข้าราชการองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเมือง จังหวัด นครราชสีมา ในเรื่องของปัจจัยส่วนบุคคลด้าน เพศ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ส่วนที่ 2 ปัจจัยด้านการออม

จากการศึกษาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์การออมเพื่อไว้ใช้ในยามฉุกเฉิน รูปแบบการออมเงินแบบเงินฝากออมทรัพย์ / เงินฝากประจำ จำนวนเงินที่ออมในแต่ละเดือน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 4,000 บาท และจำนวนเงินออมที่มีในปัจจุบัน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 100,000 บาท ซึ่งสอดคล้องกับ ปุณณา แสงจันทร์ (2562) เรื่อง การจัดการการเงินส่วนบุคคลที่มีประสิทธิภาพมีผลต่อพฤติกรรมการออมเงิน ที่มีประสิทธิผลของข้าราชการองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ในด้าน รูปแบบการออมเงิน และจำนวนเงินออมในแต่ละเดือน

ส่วนที่ 3 การจัดการการเงินส่วนบุคคล

จากการศึกษาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล คือ ท่านสามารถแก้ไข ปรับปรุงแผนในการจัดการการเงินส่วนบุคคลเมื่อเกิดเหตุการณ์ที่ทำให้ท่านไม่สามารถปฏิบัติตามแผนเดิมที่วางไว้ได้ ด้านวัตถุประสงค์การจัดการการเงินส่วนบุคคล คือ ท่านได้ตั้งวัตถุประสงค์ในการจัดการการเงินส่วนบุคคล ด้านรูปแบบการจัดการการเงินส่วนบุคคล คือ ท่านมีการคำนึงถึงความเสี่ยงจากการลงทุนของท่าน ด้านการวางแผนการจัดการการเงินส่วนบุคคล คือ ท่านมีการวางแผนรายรับ-รายจ่าย ตามวัตถุประสงค์ของท่าน และด้านปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคล คือ ท่านมีความสามารถในการสร้างรายได้ประจำ เช่น รายได้จากเงินเดือน หรือค่าจ้างประจำ รายได้จากการดำเนินธุรกิจประจำ ซึ่งสอดคล้องกับ ปุณณา แสงจันทร์ (2562) เรื่อง การจัดการการเงินส่วนบุคคลที่มีประสิทธิภาพมีผลต่อพฤติกรรมการออมเงินที่มีประสิทธิผลของ ข้าราชการองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ในภาพรวมของการจัดการการเงินส่วนบุคคล และในด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล ด้านวัตถุประสงค์การจัดการการเงินส่วนบุคคล ด้านการวางแผนการจัดการการเงินส่วนบุคคล และด้านปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคล

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในผลการวิจัย

1. ควรมีการจัดการการเงินส่วนบุคคลที่เหมาะสมกับตนเอง เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด
2. การออมเงินในรูปแบบต่างๆ ควรคำนึงถึงผลตอบแทนที่จะได้รับ และความเสี่ยงที่จะตามมาด้วย

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยอื่นๆ ที่มีความสัมพันธ์กับการจัดการการเงินส่วนบุคคล เช่น ปัจจัยด้านการวางแผนภาษี การวางแผนเกษียณ การลงทุน เป็นต้น เพื่อนำมาแก้ไขปรับปรุงให้มีการจัดการการเงินส่วนบุคคลให้มีประสิทธิภาพ และประโยชน์สูงสุด
2. ควรเลือกกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งต่อไปเป็นกลุ่มตัวอย่างอื่น หรือกลุ่มตัวอย่างที่ใหญ่ขึ้น เพื่อการศึกษาที่แตกต่างจากเดิม
3. ควรเลือกใช้เครื่องมือทางสถิติอื่นๆ มาวิเคราะห์เพิ่มเติม เพื่อให้ได้ผลที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- ปุกญา แสงจันทร์ และมัลลิกา ชรรมจริยาวัฒน์. (2562). การจัดการการเงินส่วนบุคคลที่มีประสิทธิภาพมีผลต่อพฤติกรรมการออมเงินที่มีประสิทธิผลของข้าราชการองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเมืองจังหวัดนครราชสีมา. การค้นคว้าอิสระ, มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- รักษ์สุดา เหล่าคา. (2563). การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงวิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ. การค้นคว้าอิสระ, มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- วชิรวัชร งามละม่อม. (2559). แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการ. ค้นเมื่อ 1 พฤษภาคม 2565.
จาก https://learningofpublic.blogspot.com/2016/01/blog-post_25.html

สุพิชญ์ ใจกันทา. (2564). การวางแผนทางการเงินของประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร.
การค้นคว้าอิสระ, มหาวิทยาลัยรามคำแหง